

ע"פ 29513/11/18 - בסט קאר חברה לשרותי רכב בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 29513-11-18 בסט קאר חברה לשרותי רכב בע"מ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מערכת
נגד
משיבה
מדינת ישראל
פסק-דין

ערעור על פסק-דין של בית-משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן) מיום 18.10.2018 בתת"ע 6945-03-18.

1. המערערת היא חברה להשכרת רכב. נגד המערערת הוגש כתב אישום ובו יוחסה לה עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, עבירה בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המערערת טענה כי הרכב הושכר על ידיה לאחר, שהוא שנהג ברכב במועד הרלוונטי.

2. בית-המשפט קמא הרשיע את המערערת בעבירה שיוחסה לה. בית המשפט קמא עמד על כך שבחוזת השכירות שהציגה המערערת הופיעו כשוכרים, זה לצד זה, הן חברה מסוימת הן אדם מסוים, ומחוזת השכירות לא ניתן לדעת האם החברה היא שוכרת הרכב או שמא (כפי שכך טענה המערערת) האדם הספציפי. בית-המשפט קמא קבע בהקשר זה כי:

"ומניין לנו לדעת האם החתימה בתחתית החוזה... קשורה ל[אדם המסוים] או קשורה ל[חברה המסוימת]. צירוף של צילום רישיון הנהיגה או ת.ז. של האדם אשר בפועל נטל את הרכב, לחוזה ההשכרה יסיר כל ספק... ואם צילום רישיון הנהיגה אכן צמוד לחוזה ההשכרה, ומשכך מצוי בידי [המערערת]... מדוע לא הצטייד [נציג המערערת] באסמכתא זו לשיבת היום".

3. לפיכך, הורשעה המערערת, כאמור, בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום, ודינה נגזר לקנס בסך 1,500 ₪.

4. המערערת ערערה על פסק-הדין וטענה שדין הערעור להתקבל מן הטעם שעסקין במצב בו הוענקו שירותי רכב חלופי. לכן, בחוזה השכירות הופיעו הן חברת שירותי הרכב הן האדם אשר לו הוענק שירות הרכב החלופי. אך מהותית, כך לטענת המערערת, האדם המסוים הוא, ורק הוא, שוכר הרכב.

5. המערערת צירפה להודעת הערעור צילום של רישיון הנהיגה של האדם המסוים שנזכר בחוזה השכירות.

6. במהלך הדיון שהתקיים בערעור הוברר כי לאחר מתן פסק-דין של בית-המשפט קמא הסכימה המשיבה בתיקים אחרים לקבלת עמדת המערערת, אולם זאת בכפוף להתחייבות נציג המערערת לתיקון חוזי שכירות הרכב (שכאמור כעת נוסחם אינו ברור), ובכפוף להוכחת זהותו של נהג הרכב בראיות מספיקות.

7. נוכח האמור, הסכימו הצדדים כי יש מקום לקבל את הערעור ולהחזיר את התיק לבית-המשפט קמא על מנת

שבית-המשפט קמא יכריע כחוכמתו, בהסתמך על הראיות העדכניות, בשאלה הניצבת לפתחו, היא השאלה האם המערערת - שעל שמה רשום הרכב - "הוכיחה מי נהג ברכב... או... הוכיחה למי מסרה את החזקה ברכב" (ראו סעיף 27ב לפקודת התעבורה [נוסח חדש]).

8. יוער כי המשיבה הבהירה שלעמדתה, במידה שיידרש זימונו של הנהג לעדות בבית-המשפט קמא, אזי על הדבר להיעשות על ידי המערערת (או על-ידי בית-המשפט קמא) ולא על-ידי המשיבה.

9. לפיכך, הערעור מתקבל. פסק-דינו של בית-המשפט קמא מבוטל, והתיק מוחזר לבית-המשפט קמא על מנת שיכריע כחוכמתו בהתאם למפורט לעיל, תוך שכל טענות הצדדים שמורות להם.

אשר על כן, הערעור מתקבל, פסק-דינו של בית-המשפט קמא מבוטל והתיק מוחזר לבית-המשפט קמא לפי האמור לעיל.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ט, 28 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.